

Grażyna Jaśkowiak
bibgi@ug.edu.pl
Biblioteka Uniwersytetu Gdańskiego

NOWA BIBLIOTEKA GŁÓWNA UNIWERSYTETU GDAŃSKIEGO

Abstract: The Library of the University of Gdańsk, apart from being an academic unit, serves as an educational and service centre of the University information system. The Central Library of the University of Gdańsk in Gdańsk-Oliwa, together with six specialist libraries and UG British Library constitutes the basis for the academic library and information system. It is available for all readers, with the scientific library and a public centre of science and culture accessible for inhabitants of the whole region.

On November 6th 2006 in Gdańsk-Oliwa, a new building of the Central Library of the University of Gdańsk was opened for readers. To ensure comfortable reading conditions the new Library provides 500 seats for readers, including 170 ones equipped with computers. In the new Central Library of the University of Gdańsk, most of the collection is ordered thematically and rendered available in open access. The Library in the new building is also an important centre of scientific information.

Słowa kluczowe: architektura gmachu biblioteki, organizacja przestrzeni bibliotecznej, organizacja zbiorów, funkcjonowanie biblioteki z wolnym dostępem do zbiorów

Wstęp

Sprawa budowy gmachu Biblioteki Głównej Uniwersytetu Gdańskiego (BG UG) zaprzętała uwagę kolejnych rektorów, kilku pokoleń bibliotekarzy, doczekała się kilku projektów i opracowań, które miały krótszy lub dłuższy żywot, ale pozostały tylko projektami. Biblioteka natomiast pracowała w coraz trudniejszych warunkach. Podzielona na kilkanaście oddalonych od siebie placówek, z wypełnionymi ponad miarę magazynami (często w pomieszczeniach absolutnie nienadających się do przechowywania zbiorów) i daleko niewystarczającą ilością miejsc w czytelnich.

Przez te wszystkie lata (pierwsze założenia do projektu biblioteki uniwersyteckiej opracowane zostały w 1974 r.) zmieniły się biblioteki i bibliotekarstwo, a przede wszystkim potrzeby użytkowników. Kolejna szansa budowy biblioteki pojawiła się, dzięki staraniom władz uniwersytetu, wiosną 2001 r. Zanim przystąpiono do opracowania koncepcji nowej biblioteki, zapoznano się z aktualnie obowiązującymi kierunkami i tendencjami w budownictwie bibliotecznym i organizacji bibliotek z dużymi uniwersalnymi księgozbiorami. Współczesny budynek powinien być elastyczny, zwarty, dostępny, rozciągliwy, zorganizowany, wygodny, zapewniający stałe warunki środowiskowe i mikroklimatyczne, bezpieczny dla czytelników, personelu i zbiorów, ekonomiczny w eksploatacji.

Ponadto, obecnie budowane i funkcjonujące biblioteki starają się zapewnić czytelnikowi swobodny dostęp do zbiorów, bez konieczności wypełniania rewersów i pośrednictwa bibliotekarza. Służy temu organizacja zbiorów w wolnym dostępie, gdzie znika podział na zamknięte magazyny, wydzielone czytelnie i bibliotekarza łączącego te elementy. W całej przestrzeni znajdują się miejsca pracy czytelników, sąsiadują one bezpośrednio ze zbiorami ustawionymi w porządku rzeczowym. Czytelnik po wejściu w ten obszar ma pełną swobodę w wyborze miejsca i dróg poszukiwań wśród półek. Wspierają go dyżurujący bibliotekarze oraz system informacji wizualnej, prowadzący konsekwentnie od informacji ogólnej o lokalizacji i zawartości działu do informacji szczegółowej o zawartości regału umieszczonej na panelu bocznym regałów. Taka organizacja dostępu do zbiorów uznawana jest obecnie za najbardziej efektywną w dydaktyce akademickiej.

Taką organizację zbiorów zastosowano już wcześniej w bibliotece prawnej UG. Mimo że biblioteka ta posiada niezbyt liczny księgozbiór (ok. 40 tys. wol.) zgromadzony na małej powierzchni (ok. 1 tys. m²), to dla nas była „poletkiem doświadczalnym” przed przeprowadzką do nowego gmachu.

Mając to wszystko na uwadze, w BUG opracowany został *Program użytkowy budynku Biblioteki Głównej Uniwersytetu Gdańskiego* w kwietniu 2001 r. Uwzględniał współczesne tendencje projektowania i organizacji bibliotek z zachowaniem niezbędnych zasad tego rodzaju budownictwa. Ze względu na ograniczone możliwości finansowe przyjęto 2-etapową koncepcję budowy, tzn. w pierwszej kolejności zaplanowano zespół obsługi czytelników, otwarte czytelnie i stanowiska do pracy indywidualnej i grupowej, wyposażone w sprzęt umożliwiający dostęp do zbiorów bibliotecznych i sieci internet. Podejście takie miało swoje zalety, ponieważ pozwoliło precyzyjnie określić profil biblioteki w nowym obiekcie, a w przyszłości ma umożliwić dobudowę kolejnych modułów bez zakłócenia funkcjonowania już istniejącego budynku.

Miało też wady. Największą jest brak magazynów bibliotecznych. W dalszym ciągu księgozbiór pozostaje rozproszony w różnych pomieszczeniach na poszczególnych wydziałach w całym Trójmieście.

Nowy gmach biblioteki

W sierpniu 2001 r. rozstrzygnięty został konkurs na projekt architektoniczny budynku biblioteki głównej. Wybrany został projekt warszawskiego Biura Projektowego ArchiCo, autorstwa mgr inż. arch. Konrada Tanasiewicza. Budynek nowej biblioteki głównej, zgodnie z intencjami inwestora i projektantów, stanowi ważny element kompozycyjny znajdującego się w trakcie rozwoju kampusu Uniwersytetu Gdańskiego.

W procesie projektowania za jedną z najistotniejszych uznano kwestię uwytknienia integracyjnej funkcji biblioteki, jaką ma ona pełnić wobec społeczności akademickiej, stworzenia miejsca, które będzie tworzyło odpowiednią atmosferę

zarówno do pracy naukowej, jak też i do spotkań użytkowników, niekoniecznie wyłącznie na gruncie naukowym.

Przyjęte przez projektantów rozwiązania architektoniczne i urbanistyczne miały na celu wytworzenie szczególnego charakteru przestrzeni towarzyszącej budynkowi biblioteki, który winien zgodnie z tradycjami akademickimi stanowić swoiste centrum, wokół którego koncentrują się pozostałe budynki uniwersyteckie. Zgodnie z tą koncepcją budynek został zlokalizowany w centralnej części kampusu, w pobliżu ważnych arterii komunikacyjnych obsługujących teren uczelni i wkomponowany w rozległy obszar rekreacyjny, na którym zaprojektowano zbiornik wodny i swobodny układ zieleni parkowej z towarzyszącymi jej małymi formami architektonicznymi.

Wybudowany budynek biblioteki stanowi część przyszłego kompleksu bibliotecznego, który oprócz czytelnicy (obecna biblioteka główna) będzie zawierał również obiekt magazynowy, którego budowę przewidziano w przyszłości dla pomieszczenia zwiększającej się z czasem liczby gromadzonych woluminów.

Projektantom szczególnie zależało na wytworzeniu w budynku otwartej przestrzeni, umożliwiającej w przyszłości łatwe dokonywanie przekształceń funkcjonalnych, związanych z dostosowaniem obiektu do stale rozwijających się technik przekazu informacji. Prawdopodobne jest, że w przyszłości obiekt będzie się przekształcał w mediatekę, w której liczba nowoczesnych nośników i urządzeń przeznaczonych do korzystania z nich będzie wymagała wykorzystania coraz większej powierzchni użytkowej. Fakt ten został również uwzględniony w elastycznym zaprojektowaniu instalacji budynku, które umożliwiają ich dość swobodną rozbudowę. Jednoprzestrzenność budynku jest też zgodna z coraz popularniejszą tendencją w projektowaniu bibliotek, gdzie rozdział i separacja „drogi książki” i „drogi czytelnika” nie jest już tak rygorystycznie przestrzegana i gdzie czytelnikowi pozwala się na swobodne korzystanie ze zbiorów. Za pomocą przegród budowlanych zostały wyodrębnione jedynie te pomieszczenia, które ze względu na swoją funkcję niezbędnie tego wymagają. Do nich należy zaliczyć administrację, pracownię biblioteczną, pomieszczenia zbiorów specjalnych oraz pokoje pracy indywidualnej i grupowej, a także wszelkiego rodzaju pomieszczenia techniczne.

W budynku biblioteki o powierzchni użytkowej 9366 m² i kubaturze 80 700 m³ zastosowano podział na strefy funkcjonalne, odpowiadające poszczególnym piętrům obiektu i tak na poziomie:

- –1 (piwnica w północno-zachodnim narożniku budynku) usytuowano pomieszczenia techniczne;
- 0 (parter) usytuowano sale: konferencyjną, wystawienniczą i szkoleniową oraz informację naukową, wypożyczalnię międzybiblioteczną, administrację, dyrekcję, a także introligatornię, pracownię informatyczną i szatnie;
- 1–3 (1–3 piętro) zlokalizowano oddział udostępniania z wypożyczalnią miejscową, księgozbiorem zorganizowanym w wolnym dostępie, czytelnią prasy, pokojami pracy indywidualnej i salami pracy grupowej;

- 4 (4 piętro) zlokalizowano czytelnie i magazyny zbiorów specjalnych, pracownie oddziałów: gromadzenia, opracowania zbiorów oraz czasopism, a także pracownie digitalizacji i konserwacji zbiorów.

Jednym z podstawowych problemów w projektowaniu bibliotek jest zapewnienie budynkom odpowiedniej izolacji od wpływów zewnętrznych.

Architektura budynku reprezentuje kierunek, który można określić jako odmianę współczesnego minimalizmu. Kształtując bryłę budynku, operowano dużymi jednolitymi płaszczyznami o wyrazistej fakturze i kolorystyce, tworząc budynek-znak. Znak ten posiada różne konotacje. Może kojarzyć się z „księgą”, którą przypomina frontowa elewacja budynku, z grubą „obwolutą” stropodachu i stropu nad parterem, „grzbietem” ściany bocznej i wypełnieniem „stronami” – poziomymi pasami fałdowanej blachy, którą jest obłożona elewacja. Zwarta, zamknięta bryła budynku, przecięta tylko w niewielu miejscach szczelinami otworów, z wielkoprzestrzennym atrium wewnątrz budowli może też budzić skojarzenia ze „świątynią wiedzy”. Dynamika i symetria bryły, podkreślona wstęgą tarasów wejściowych i tubusami wykuszy pokoiów do pracy indywidualnej, może z kolei przywołać na myśl tajemniczy pojazd – statek lub „wehikuł czasu”, na pokładzie którego możemy udać się w podróż ku nieznanemu. Gra wyobraźni i skojarzeń prowadzi odbiorcę w wielu kierunkach. Tak czy inaczej intencją projektantów było wzbudzenie u odbiorcy żywego zaciekawienia i chęci poznania wnętrza tego tylko z pozoru niedostępnego budynku. Przecież to właśnie poznawanie nieznanego jest domeną studiujących i uczonych.

Budowa rozpoczęła się w listopadzie 2002 i trwała do września 2006 r.

Organizacja zbiorów w nowym gmachu

Biblioteka Główna UG ma charakter prezencyjny (udostępnianie na miejscu), w której docelowo ma być pomieszczone 700 tys. woluminów, w tym 200 tys. jednostek zbiorów specjalnych. Przygotowywanie zbiorów do przemieszczenia rozpoczęto w styczniu 2002 r. Opracowanie książek powierzono zespołowi opracowania alfabetycznego i rzeczowego w ramach posiadanych etatów. Opracowaniem czasopism w całości zajął się Oddział Czasopism także w ramach posiadanych etatów. Nie otrzymaliśmy ani dodatkowych etatów, ani środków finansowych.

Zgodnie z planem architektonicznym zbiory pomieszczono na trzech poziomach według następującego porządku:

- na pierwszym poziomie zbiory w układzie *numerus currens* i dział Kultura, Sztuka w układzie systematycznym;
- na drugim poziomie – Nauki humanistyczne, Językoznawstwo i Literatura w układzie systematycznym;
- na trzecim poziomie – Nauki społeczne, Nauki ścisłe i eksperymentalne w układzie systematycznym.

Dlaczego na pierwszym piętrze znalazły się przede wszystkim zbiory w porządku *numerus currens*, który jest zaprzeczeniem całej koncepcji organizacji zbiorów? Jest to jeszcze jedna konsekwencja braku magazynów. Decyzją rektora do nowego gmachu został przeniesiony w całości księgozbiór biblioteki z Wydziału Humanistycznego, którego większość stanowił zasób magazynu i nie było powodu ustawiania go w wolnym dostępie.

Księgozbiór w wolnym dostępie ustawiony został dziedzinowo według schematu klasyfikacji systematycznej BG UG przygotowanego w 1991 r.

Schemat ten obejmuje 31 działów, które podzielone zostały na klasy i podklasy odpowiadające dyscyplinom naukowym, gałęziom dyscyplin lub grupom zagadnień. Jest to układ stosunkowo prosty, o niezbyt rozbudowanej strukturze, ale nie mogliśmy podjąć innej decyzji. Z powodu krótkiego czasu na przygotowanie zbiorów, braku sił i środków nie stać nas było na przyjęcie nieznannej klasyfikacji. Zastosowany schemat jest modyfikowany i rozbudowywany w miarę powiększających się zbiorów i rozwijających się dyscyplin, jest na tyle przejrzysty, że szybko został zrozumiany i zaakceptowany przez czytelników.

Każda książka otrzymała alfanumeryczny symbol klasyfikacji, który wyznacza miejsce na odpowiedniej półce. Symbol składa się z cyfr arabskich i liter alfabetu łacińskiego, np.: P.7.5/B (dla książki: Bibliografia prawa administracyjnego).

W opisie bibliograficznym w formacie MARC 21 symbol zapisany został w polu 084, w polu lokalnym 984 znajduje się słowne rozwinięcie symbolu z pola 084. Dla czytelnika symbol z pola 084 widoczny jest w polu „klasyfikacja” na ekranie karty katalogowej.

W obrębie każdego działu książki zostały uszeregowane alfabetycznie.

Na każdej książce, na grzbiecie lub 4. stronie okładki i odwrocie karty tytułowej umieszczona została naklejka z odpowiednim symbolem.

Na rozmieszczenie zbiorów na określonych poziomach znaczący wpływ miało natężenie ruchu czytelniczego. Zbiory wykorzystywane najczęściej (wypożyczane do domu) przez największą liczbę czytelników rozmieszczone zostały na najniższym piętrze.

Na czwartym poziomie rozmieszczone zostały zbiory specjalne, które podlegają szczególnym zasadom przechowywania i udostępniania.

W wolnym dostępie znalazły się w co najmniej jednym egzemplarzu tytułu. Możliwe było zwiększenie liczby egzemplarzy jednego tytułu (maksymalnie do trzech) w szczególnych wypadkach, np. tytuł bardzo poczytny, podstawowy podręcznik itp.

Do nowego gmachu przeznaczano książki polskie wydane po 1995 r., w tym egzemplarz obowiązkowy – wydawnictwa po 1997 r. (w tym roku BUG uzyskała prawo do otrzymywania egzemplarza obowiązkowego), książki zagraniczne wydane po 2002 r., „generalia” (encyklopedie, słowniki, bibliografie itp.), literaturę w języku polskim wytypowaną według kryterium merytorycznego –

wydawnictwa „najważniejsze” i „aktualne” dla danej dziedziny oraz regionalia (literatura dotycząca szeroko rozumianej problematyki Pomorza i Kaszub), a także czasopisma wydane po 2000 r. z założeniem uzupełniania ciągu do 10 roczników. Zasada ta nie będzie jednak możliwa do utrzymania, ponieważ nie ma dokąd wycofać starszych roczników.

Przed podjęciem decyzji o przydziale czasopisma do nowego gmachu zwracano szczególną uwagę np. na ich wykorzystanie przez czytelników, kompletność ciągu, itp.

Czasopisma nie były klasyfikowane według przyjętego schematu, zostały tylko przydzielone do zbiorów o odpowiednim profilu i ustawione w porządku alfabetycznym tytułów.

Nie rozdzielono książek i czasopism na oddzielne zbiory.

Ze zbiorów w wolnym dostępie można korzystać na miejscu w dowolnym punkcie biblioteki. Możliwe jest wypożyczanie, na podstawie osobnego szczegółowego regulaminu, niektórych oznaczonych egzemplarzy książek (możliwość wypożyczania zaznaczono naklejką w niebieskim kolorze), poprzez zgłoszenie w wypożyczalni miejscowej (poziom 1).

Nie dopuszcza się możliwości wypożyczania czasopism.

Wszystkie książki i czasopisma znajdujące się w wolnym dostępie są skatalogowane w katalogu online.

W nowym gmachu, na poziomie 1, umieszczony został jako źródło informacji katalog kartkowy, wykazujący te zbiory biblioteki uniwersyteckiej (filii i dawnej biblioteki głównej), które nie znalazły się w katalogu online. W wyniku retrospektywnego katalogowania zbiorów karty z katalogu kartkowego są usuwane i jego objętość się zmniejsza.

Przewidywano opracowanie do czasu przeprowadzki 200 tys. woluminów książek, 2500 tytułów czasopism (w tym: 900 tytułów zagranicznych i 1600 polskich) i tyle zbiorów udało się nam przygotować do czasu przeprowadzki, która rozpoczęła się 14 września 2006 r. Na początku października w nowej bibliotece odbyła się inauguracja roku akademickiego. Pierwszych czytelników przyjęliśmy z początkiem listopada i udostępnił im księgozbiór w wolnym dostępie na drugim i trzecim piętrze, natomiast całość księgozbioru w nowym gmachu stała się dostępna dla czytelników w połowie grudnia 2006 r.

Zasiedlenie nowego gmachu spowodowało zmiany w strukturze biblioteki. Konieczne stało się powołanie bibliotekarzy dziedzinowych, którzy będą „opiekować” się przydzielonymi dziedzinami. Utworzyliśmy pięć takich stanowisk, wokół których powstały zespoły bibliotekarzy (od czterech do sześciu osób), na co dzień pracujących w tych działach. Bibliotekarze dziedzinowi rekrutują się głównie z działu opracowania rzeczowego, który został bardzo osłabiony, dlatego zdecydowaliśmy o połączeniu działów opracowania alfabetycznego i rzeczowego.

Należało także przygotować dotychczasowe filie do roli bibliotek *stricte* wydziałowych obsługujących proces dydaktyczny, co nie wszystkim bibliotekarzom się podobało. Poczuli się zdegradowani.

Zmianie uległa też rola bibliotekarza: obecnie ma on być dyskretnym, kompetentnym doradcą czytelnika, a nie tym, który jest najważniejszy, posiada własne biurko w zacisznym pokoju. W nowym gmachu tego nie ma, cały czas jest się między regałami, na widoku i nie można się schronić w zaciszu, bo go nie ma. Nie wszyscy bibliotekarze taką zmianę zaakceptowali. Ponadto, nowoczesny, zautomatyzowany budynek „wystraszył” starszych bibliotekarzy – wielu podjęło decyzję o zakończeniu pracy zawodowej. W znacznym stopniu nastąpiła wymiana pokoleniowa, co miało swoje dobre strony. Przyszli nowi bibliotekarze, którzy od razu podjęli prace w proponowanych warunkach, nie wiedzieli i nie mieli doświadczeń z innej biblioteki.

Jakie mamy doświadczenia po trzech latach pracy?

Na początku trzeba stwierdzić, że czytelnicy szybko polubili nowy gmach biblioteki i zaakceptowali zaproponowaną organizację zbiorów i pracy z nimi. Bardzo cieszy stale wzrastające udostępnianie, które w 2007 r. wynosiło ok. 300 tys. wol., natomiast w 2008 r. wzrosło do blisko 500 tys. wol. Stale rośnie liczba czytelników, także tych spoza UG. Wielu jest takich, którzy do naszej biblioteki przychodzą z własnymi materiałami do nauki. Cieszy też znaczna liczba czytelników spośród starszych pracowników naukowych, co do których żywiłszyśmy obawy, czy zaakceptują otwartą przestrzeń biblioteki.

Nowa biblioteka jest dobrze wyposażona w najnowszy sprzęt: komputery, terminale do katalogu, czytniki dla osób niedowidzących i inne. Staramy się wzbogacać naszą ofertę dla użytkowników – uruchomiliśmy internet bezprzewodowy, VPN. Bardzo dużym zainteresowaniem cieszą się pokoje pracy indywidualnej, których mamy 26. Rezerwacje dokonywane są kilka tygodni naprzód. W pomieszczeniach bibliotecznych odbywa się dużo zajęć dydaktycznych. Jest to wynikiem deficytu sal na uczelni, ale także tego, że sale biblioteczne są dobrze wyposażone w sprzęt multimedialny. Do sali konferencyjnej w bibliotece przeniesione zostały posiedzenia Senatu UG, ponieważ Rektor uznał, iż sala jest tak ładna, że godna gościć to gremium. Pomieszczenia biblioteczne wykorzystywane są także na konferencje, sympozja, wystawy i inne imprezy organizowane przez użytkowników spoza uczelni. Szczególnie upodobał nas sobie Prezydent Miasta Gdańska i dużo imprez organizowanych przez Urząd Miasta lokuje w bibliotece.

Przez dwa lata gościliśmy też gdańską telewizję, która w naszych wnętrzach realizowała cykliczny program. Niestety, z telewizją musieliśmy się rozstać, bo przy rosnącym ruchu czytelnicznym zamęt powodowany przez ekipę realizatorów programów stał się uciążliwy.

Czytelnicy tak bardzo nas polubili, że coraz częściej pojawiają się głosy domagające się wydłużenia godzin pracy biblioteki do 22.00. To niestety trochę martwi bibliotekarzy, bo zdają sobie sprawę, że znacznym zmianom będzie musiała ulec organizacja ich pracy. Niestety powiedzieć też trzeba, że część czytelników „nie dorosła” do takich warunków. Coraz częściej spotykamy się z ukrywaniem książek. Najczęściej chowane są w szafkach w szatni, w pokojach pracy indywidualnej i na innych półkach. Zachowanie takie powoduje spięcia między bibliotekarzami a czytelnikami.

Przez ten okres zaobserwowaliśmy, że przy organizacji zbiorów w wolnym dostępie na znaczeniu straciła wydzielona czytelnia informacji naukowej, nie cieszyła się zainteresowaniem, świeciła pustkami. Szybko pojawił się postulat, że księgozbiór informacyjny tam zgromadzony należy przenieść do poszczególnych dziedzin na piętrach. Czytelnia informacji naukowej stała się właściwie czytelnią internetową. Początkowo internet był dostępny w każdym komputerze w bibliotece, niestety czytelnicy zawiedli. Na komputery były pościągane zadziwiające rzeczy. I co ciekawe, najszybciej i zdecydowanie zareagowali czytelnicy, którzy zgłosili, że nie życzą sobie włączając komputer znajdować „niespodzianek”. Dlatego internet musieliśmy wycofać z takiego szerokiego dostępu i zlokalizować w jednym miejscu, gdzie użytkownik będzie pod kontrolą. Wybraliśmy czytelnię informacji naukowej na parterze.

Księgozbiór do nowego gmachu przydzielany był w pośpiechu i dosyć żywiołowo. Obawialiśmy się, że dużo będzie pozycji niepotrzebnych. Obawy te okazały się przedwczesne, ale w jednym się pomyliliśmy, mianowicie w ustawieniu w wolnym dostępie literatury pięknej. Decyzję taką narzuciła nam Rada Biblioteczna. Po roku użytkowania stwierdziliśmy, że niewiele osób w czytelni chce czytać teksty literackie, które na półkach zajęły dużo miejsca. Podczas wakacji księgozbiór ten został wycofany do części przeznaczony do wypożyczenia.

Niestety, już po roku musieliśmy dostawić ponad 300 regałów, bo zaczynało brakować nam miejsca na przyrastający księgozbiór.

Nowy gmach biblioteki wywołał jeszcze jedno dość dla nas uciążliwe zjawisko. Zaczęto nas zarzucać licznymi darami. Pracownicy naukowcy i nie tylko uznali, że biblioteka ma teraz tyle miejsca, że może wszystko pomieścić. Musieliśmy często odmawiać, tłumacząc, że tego miejsca właściwie nie ma i musimy bardzo ostrożnie nim gospodarować, co wywoływało z jednej strony zdziwienie, a z drugiej niezadowolenie.

W nowym gmachu udało się nam utworzyć i wyposażać pracownię konserwacji papieru, a po zatrudnieniu odpowiedniego specjalisty pracownia rozpoczęła pracę.

Użytkując nowy gmach, stwierdziliśmy, że usytuowanie i przeznaczenie niektórych pomieszczeń jest niefortunne. I tak musieliśmy przenieść bliżej drzwi wejściowych sekretariat i gabinet dyrektora. Według projektu usytuowany był w najbardziej schowanym narożniku budynku.

Niefortunne okazało się także usytuowanie sali wystawowej w bocznym korytarzu na parterze. Kilka wystaw, które zostały tam zorganizowane, umknęły uwadze czytelników, bo rzadko tam trafiali. Zdecydowaliśmy się przenieść salę wystawową na pierwsze piętro naprzeciwko wejściowych schodów, gdzie pierwotnie miała się mieścić czytelnia internetowa, natomiast w zwolnionej sali wystawowej zyskaliśmy salę cateringową wykorzystywaną przez organizatorów konferencji i spotkań.

Słabym punktem niewątpliwie są drzwi wejściowe, które są ciężkie i otwarcie ich wymaga użycia sporej siły, szczególnie dla osób niepełnosprawnych. Chociaż budynek otrzymał nagrodę w konkursie na obiekt przyjazny osobom niepełnosprawnym, podjęliśmy już kroki zmierzające do zmiany tej sytuacji.

Na koniec został jeszcze problem bibliotekarzy. Nie wszyscy, szczególnie ci z likwidowanych dotychczas filii, zaakceptowali otwartą bibliotekę. Trudno jest im pogodzić się z faktem, że w pewnym stopniu stali się anonimowi, pozbawieni biurka i zacisznych kąci i swojego małego środowiska. Pojawił się też pewien element zazdrości, że bibliotekarze działów merytorycznych mają swoje pokoje, swoje komputery itp. Część nie zaakceptowała tego bez żadnej określonej przyczyny. Większość zespołu to młodzi pracownicy, przyjęci do pracy już w tym budynku, którzy znajdują zadowolenie i są dumni, że mogą pracować w takich warunkach.

Podsumowując, można z całą pewnością stwierdzić, że mimo wad, nad usunięciem których cały czas pracujemy, zalet jest znacznie więcej i dotychczasowy bilans pracy jest dodatni.